



ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 48.

Parkland, Wash. 3. Dec. 1897.

7de Aars.

En Salme.

(D. Jonasiën.)

Gjennem Naadeaaret lyder
Der et Ord som Hjertet fryder,
Er den bundne Frihedsord
Hingrende et dækket Ord,
Sygges Lægedom og Trøst,
Hjælp i alle Syndebrøst.
Nem kulde Naadebrøst.

Broder, frygter du for Dønnen,
Kæmgt et Naaden er nu kommen,
Naaden er almindelig,
Naaden passer just for dig,
Tryk den ind i Sind og Sjæl,
Da har du Immanuel;
— Alt er klaret godt og vel.

Naade, dette Ord alene
Kan dig Liv og Kraft forlene;
Thi din Jesus er deri
Dig at gjøre glad og fri;
Naade er hans Fæsteord,
Hovedbretten paa hans Ord,
Livets Trøst paa salben Jord.

Alt hos Gud og alt af Naade,
Guds er Vren, han maa raade,
Fæl kun Gud at det er ja
Og hans Naade ei formaa;
Lad den være nok for dig,
Den er overvættens rig,
Og den farer ei med Svig.

Her er Grunden fast og sikker,
Løst er det hvad du bestikker
Duer ei at bygge paa,
Kan for Bind og Regn ei staa.
Men Guds Naade holder Stand
Svigtet ei det mindste Grand,
— Den kan gjøre modig Mand.

Loven kan vel sitre strække
— Naaden den kan døde vække.
Loven, den kan holde Dom,
Naaden, den kan gjøre from.
Loven den, kan kræve alt,
Naaden siger: Er betalt,
Den er sidste Ord der galdt.

Alt, hvad Jesus dig har vundet,
Er i Naadeordet fundet,
Her er Skatten lagt for dig,
Fattig Synder her gjort rig.
Gud sin Haand der rækker frem
Dig at drage til sig hjem,
Helt til sig i Himmelen.

Laf min Gud, du kom med Naade
Lad den altid i mig raade.
Bære for mig A og D,
Grunden for min Trøst og Tro,
Reiseføsten Veien ud,
Sjælens Sir og Livets Strub
Lad jeg kommer hjem, min Gud!

Kundskab er magt.

"Men vokser i vor Herres og
Frelseres Jesu Kristi naade og
kundskab. Han være ære haa-
de nu og til evig tid" (2 Pet.
3, 18.)

"Kundskab er magt," siger et meget ofte benyttet ord. Man mener hermed den verdslige kundskab; og ordet har ogsaa her sin delvise berettigelse. Den verdslige kundskab er en magt — og hvad magter den? Den magter at sprede uvidenhedens mørke, den magter at hæve mennesket til aandelige høider, hvor den intellektuelle synsreds blir udvidet, hvor før ufjendte u sigter aabner sig for det indre syn. Den magter endvidere at hæve sin besidder til hæder og indflydelsesrige stillinger, den magter saaledes at skaffe den enkelte indflydelse, magt, hæder og ære og naade i verden og blandt menneskene. I verden er det saaledes, den verdslige kundskab fejrer sine triumfer og viser sin magt; thi alene verden, dette liv, timeligheden, er det den tilhører.

Hermed er ogsaa med det samme ud-
talt, hvor begrænset dens magt er.
Naar vi har nævnt alt, hvad verdslig kundskab magter, saa har vi jo blot nævnt saadanne timelige og forjængelige ting. Blot i saadanne ting kan den hjælpe, og selv her er dens hjælp ikke altid at stole paa. Thi maa man end sige, at den udretter meget godt, saa udrætter den ogsaa — hvor den er menneskets eneste og bedste stat — meget ondt; thi "kundskab opløser," siger vismanden; den gjør altsaa hovmodig; men "hovmod staar for fald." Saaledes kan den verdslige kundskab endog blive en til fald — og uallige er de jo ogsaa, for hvem den er blevet det. Kan man saaledes end med en vis berettigelse sige, at den er magt, saa kan vi ogsaa i kristelig betydning sige, at den er svaghed. Thi hvad den magter, er i grunden kun noget udbortes. Den kan vel sprede uvidenhedens mørke og jaadan i det ydre til dels endog forædle et menneske; men den kan ikke sprede syndens mørke i menneskets indre, den kan ikke forædle menneskets hjerte. Den kan vel bringe verdslig lykke, men sand hjertelighed kan den ikke bringe, den lykke, som har sin rod i og sit udspring fra Gud og det evige. Den kan vel skjænte ære, naade og hæder for men-

nesker, men den kan ikke give den ære, som bestaar for Gud, den kan ikke give os naade for hans pine. Kort: den kan ikke, den magter ikke at hjælpe ud over dette liv — den magter ikke at frelse sjælen. I dette er den magtesløs. —

Og dog gives der en kundskab, som magter dette, den kundskab, apostelen betegner som "vor Herre og Frelseres Jesu Kristi kundskab," d. v. s. kundskaben om vor Herre og Frelser, Jesus Kristus. Dette er den levende og saliggjørende og saliggjørende kundskab, og alt, hvad den verdslige kundskab ikke magter, det magter denne kundskab. Derfor kan vi ogsaa om denne kundskab sige, at den i ordets dybeste betydning er en magt. Den findes i evangeliet; og om evangeliet siges der, at "det er en Gudskraft til saliggjørelse for hver den, som tror," og i evangeliet siges der, at "dette er det evige liv, at de kjender dig, den eneste sande Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus." Denne evangeliets kundskab er saaledes saliggjørende. Og hvorfor er den det? Fordi den giver os kundskab om, den lærer os at kjende ham, som Faderen har sendt: Jesus Kristus. Og at kjende ham er allerede det evige liv. Her menes selvsjælig ikke blot en forstandens, men en hjertets kjenden af Kristus; og i de hellige skriversprog er det at kjende Kristus ensbetydende med det at elske ham.

Men denne kundskab — kundskaben om Kristus — opløser ikke, den gjør ikke hovmodig. Thi den samme kundskab, som lærer os Kristus at kjende, og hvad han har gjort for os, lærer os ogsaa at kjende os selv og den synd, vi har gjort mod ham; og dette syn skal ikke kripe til hovmod og opløsthed; tværtimod maa det ydmyge os. Saaledes lærer denne kundskab os at være ydmyge for Gud. Men den samme Gud, for hvem vi skal ydmyge os, vil selv i sin tid ophøje os, ja han har allerede ophøjet os i Sønnen, Jesus Kristus — og om denne vor naturs ophøielse er det paa den anden side, kundskaben om Jesus Kristus lærer os. I det han opfyldte loven i vort sted, befriede han os fra den fornedrende og uærdige stilling, som vi i følge naturens medfødt fordærvelse indtog til loven. Han overskyttede os fra loven til naaden. Saaledes er den rette kundskab ogsaa parret med naaden. Den, der vokser i Jesu Kristi kundskab, vokser og-

saa i Jesu Kristi naade. Kristus har ved sin lidelse og forsynd sonet for synden, rensset os fra den. Saaledes kan vi nu, rensset fra synden, tveitet i Kristi blod, isørt hans reiserdighed, bestaa for den hellige og reiserdige Gud. Og hvad mere er: i og med syndforladelsens store naade har han skjæntet os livet og saligheden — aandelivet, troelivet, kjærlighedslivet og haabets liv: samfundslivet med ham selv, med den treenige Gud. Og dette liv, som er et fredens liv midt i verdens uro og uret, som er et troens liv midt i verdens vantro, som er et haabets liv midt i verdens haabløshed, som er et kjærlighedsens overstrømmende liv midt i verdens tørre ørken, hvor kjærlighedsens tilde forlængst synes at være udtørret: — dette liv skal engang fortsættes og finde sin fuldendelse i salighedslivet, i evighedslivet, hvor alt, som her i verden traadte hindrende og hemmende veien for og virkede forstyrrende paa dette liv, skal for evig være fjernet.

Se, dette magter kundskaben om Kristus at virke; den er den største magt i verden — den er en verdensmagt; thi ned gennem de stiftende lider har evangeliets kundskab, kundskaben om Jesus Kristus, tjent til at forædle det enkelte menneske saavel som det enkelte folk, tjent til at løfte de enkelte, som folkene, op af vantundighed og mørke, magtet at afryste slavelærerne, som trælbandt dem i aarhundreder.

Og hvori bestaar nu den magt, den kraft, den meddeler? Det er troens kraft; det er jo troen, som frelser, som saliggjør. Denne kundskab er derfor en Guds kraft til saliggjørelse alene for hver den, som tror. Og denne tro er frelsende og saliggjørende alene, fordi den griber og omslutter Kristus, vor Frelser, som alene kan gjøre os salige.

Burde man nu ikke hige efter at komme i besiddelse af en kundskab, der magter og udretter saa store ting? Den er nødvendig for enhver, som higer efter salighedslivet i Guds himmel. Men det er ikke tilstrækkelig blot at besidde denne kundskab, man maa ogsaa "vokse" i den, siger apostelen. Man maa vokse til "mands modenhed". Der, hvor man ikke gaar fremad, gaar man tilbage. Det liv, som ikke udvikles og styrkes, sygner hen. Den kundskab, som ikke holdes vedlige, som ikke faar næring ved fortsat studium, vil tabe sig.

Saaledes er det ogsaa med kundskaben om Kristus, kundskaben til salighed. Den maa nares og styrkes og udvikles ved fortsat granskning i de hellige Skrifter, men ogsaa derved, at man lever i denne kundskab. Den skal vokse i os og vi i den.

I sin simple skjönhed er det et indholdsrigt vers, det vi finder i vor "lille katekismus," og vel værd at mindes:

"Gud lad os i din kundskab fremmes,
at det, vi lærer, aldrig glemmes,
men vokser med os dag for dag
Kristi alders fulde maade,
at vi hos dig kan finde naade,
og du i os dit velbehag."

X.

Reformationens Indførelse i Danmark.

(For "Herold" af H. B. L.)

At det har staaet daarligt til med Pavekirken i Norden i det femtende Aarhundrede, kan vise af det Skudsmaal, Biskoppen af Cambray, der døde 1417, har givet den nordiske Præs'estand. Af hans Udtalelser fremgaar det, at Præstestanden i Almindelighed var avidende, henfalden til Drik i stor Maalestok, ligesom deres sädelige Liv var meget slet.

Dog behöver vi ikke at gaa til udenlandske Iagttagere for at faa Oplysning om Forholdene, vi kan blot betragte de Klager, som enkelte højere Gejstlige i Landet fremkom med paa de forskjellige Provinssynoder og de Regler, som der blev vedtagne for at raade Bod paa Tidens Uväs.

Paa Conciltiet i Kjöbenhavn, som blev sammenkaldt af Biskop Peder Lykke i 1425, blev der stærkt klaget over Gejstlighedens Usädelighed, Fraadseri og Drukkenskab, ligesom der blev vedtaget Regler mod disse Onder. Der blev indskjærpet de Gejstlige, at de ikke maatte söge Kroer eller hengive sig til overdaadigt Levned, de maatte ikke bäre Vaaben uden paa farlige Steder, ikke holde Friller eller bäre kostbare Kläder, som vare aabne i Ryggen og i Siderne eller forsynede med hvide, nedhängende Ärmer og udenpaa besatte med kostbart Forväk og brede Brämmer, thi "deres Äre skal väre indvortes."

At det ikke har staaet videre godt til med Oplysningen, kan ligeledes ses deraf, at det blev paa-lagt Præsterne at läre saameget, at de kunde läse deres latinske Messer og Bönner rigtig i Kirken, eftersom visse studerede Kirkegængere forargedes over at

höre Præsterne läse noget, som ikke de selv eller andre kunde forstaa, eftersom det hverken var Latin eller Dansk.

Dog de forskjellige Anordninger, som Tid efter anden udkom for at raade Bod paa Tidens Uväs, hjalp lidet eller intet, Pavekirken sank mere og mere, til sidst kom det ogsaa saavidt i Landet, at Afladshandlere optraadte paa offentlig Gade og falböd Syndsforladelse for Penge. Det blev derfor ogsaa her som i andre Lande klart, at en Kirkereformation var nödvendig. Her var det da Paul Eliesen, som först traadte op og gav Stödet til en Kirkefornyelse.

Paul Eliesen var först Karmelitermunk i Mariakloster ved Helsingör, senere blev han Lærer ved et nyt oprettet Kollegium i Kjöbenhavn, ligesom han blev Lærer i Teologi ved Universitetet. Hans Lärervirksomhed blev af stor Betydning, da han fremfor alt drev paa Studiet af den hellige Skrift og de dermed sammenhörende Sprogstudier. Han ivrede mod Afladshandelen, de tomme Ceremonier og Andagtsövelser, hvor Hjærtet ikke var med. Gejstlighedens Yppighed og verdslige Levnet, Munkenes Lediggang og Uvidenhed. Det, som for ham var Hovedsagen, var Folkets religiöse Oplysning. Mange samlede om hans Lærerstol, af hvilke flere blev den lutherske Reformationens Venner. Selv billigede han meget af Luthers Skrifter, men da han ret fik Öinene op for, hvor Luthers Läro förte hen, blev han hans ivrige Modstander, eftersom han havde sögt at rense Pavens Läro, men ingenlunde at omstyrte ham. Han har derfor faaet Navn af Paul Vendekaabe, ihvorvel dette Navn vistnok er uforskyldt, eftersom hele hans Liv bärer Præget af en sanddru og alvorlig Mand, der virkede uden egennyttige Motiver. Han maa betragtes som en Mand, der var en alvorlig Tilhänger af den sande Pavekirke, hvorfor han med Bedrövelse saa paa al den Udskeielse, som der gik i Svang. Dette Uväs vilde han derfor for Pavekirkens Skyld bekjæmpe, dog, da han saa, at den lutherske Läro vilde gjöre Ende paa Pavedömmet, maatte han netop som en alvorlig Katholik blive Luthers Modstander.

Imidlertid mellem 1517 og 21 maa hans Virksomhed betragtes som ligefrem forberedende for Reformationens Indførelse i Landet. I denne Periode stod han ogsaa i et meget venligt Forhold til den davärende Kong Kristian 2, hvis Anordninger vistnok bä-

rer Præg af hans Paavirkning, blandt andet med Hensyn til Kongens Indkaldelse af evangelisk paavirkede Lärere fra Ulandet.

Kristian 2, Konge i Danmark fra 1513 til 1523, var altsaa venlig stemt for den nye Läro, imidlertid er det vanskeligt at afgjöre, om denne hans Venlighed kom fra Hjærtet, eller om han ved at stötte sig til den nye Bevægelse bedre kunde fremme sine politiske Planer, det sidste er efter hans senere Handlinger det mest antagelige. At han som en oplyst og skarpsindig Mand kunde föle sig tiltalt af den lutherske Läro, er meget mulig, men eftersom han var af en egenraadig og despotisk Natur, er det megen Liden Tvivl underkastet, at han her greb en Leilighed til at undertrykke den ham forhadte Præstestand, saa meget mere, som han stedse stod i et meget spändt Forhold til Paven. (Mere.)

Augustin.

Födt 354. Biskop i Hippo 395. Död 430.

Augustins Födested var Tagasta i Numidien. Hans Far hedde Patricius, og hans Mor Monika. Begge Forældre bekjendte sig til Kristendommen, ihvorvel Moren viste en större Iver i Guds frygt end Faren, der efter nogles Udsagn var Skyld i Sönnens slette Opdragelse.

Hans Mor underviste ham fra Barnsben i Kristendommen, i Skolen studerte han Grammatik; han likte godt det latinske Sprog, hvoraf han lærte mere ved Omgang end af sine Lärere. I Opväksten sendte Faren ham til Madaurus, hvor han studerte Mönsterforfatterne, og Veltalenhed, endelig gik han til Kartago, hvor han begyndte at undervise i Veltalenhed og at virke som Advokat.

Da han i sine Studier mest befattede sig med hedenske Böger, saa blev Skriften ham foragtelig, og han lod tidlig sine onde Begjærligheder faa Raaderum; og ved Manikærnes Præleri lod han sig lokke til at gaa over til disse Kjætterere i den Tanke, at han skulde kunne läre meget af dem, isär siden han ved Läsnings af Hortensius og Cicero havde faaet en stor Lyst til Filosofien. Regnekunsten drev han ogsaa paa med.

Fra sit 19. til sit 28. Aar holdt han fast ved det nävnte Kjættereri og persede ved denne sin usalige Tilstand utallige Taarer ud af sin gudfrygtige Mor. En Gang drömte hun, at hun stod paa en

Telephone Parkland

KRAABEL & ERICKSON.

Dealers in
Groceries, Provisions
Flour, Feed,
Teas, Coffees,
Crockery, Glasware,
Hardware, Tinware,
Patent Medicine etc.
PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTM,

PARKLAND, WASH.

Dealer in General
Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

University students and others in need of school supplies or anything else in our line will find it to their advantage to call and inspect our stock of goods. The bottom prices on the same will surprise you.

We deal in GOODS not TRASH and believe the masses will patronize the house that sells the best goods for the least money.

H. V. ROBERTS,

Candläge

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St & Pacific Ave

Telephone 101, Tacoma, Wash

Lineal og gråd usigelig meget, da en lys Yngling kom til hende og spurte om Aarsagen til denne Sorg; hun svarte, at hendes Søns Fordärvelse havde ført denne Jammer over hende. Ynglingen sa da, at hun skulde gi Agt paa det, som gik for sig, og da saa hun Sønnen sin staa ved Siden af sig paa Linealen

Dette Syn, der skulde bety, at Sønnen skulde komme til at staa paa samme Troesgrund som Møren, opmuntrende hende til at gaa efter Sønnen og at be en Biskop at gi sig i Ordkast med ham og vise ham den rette Vei. Men Biskopen svarte, at det ikke vilde nytte at indla sig i Ordkast med den unge Mand; hun skulde bare be flittigt for ham. Læsningen af Guds Ord vilde overbevise ham; en saadan Taaresøn kunde ikke gaa tabt.

Imellem Tid gav han Undervisning i Tagasta i sit Fædreland indtil sit 25 Aar. Der efter gik han til Kartago igjen og virkede som Lærer. Aar 383 kom Manikæernes Biskop Faustus til Kartago. Manikæerne havde altid trøstet Augustin med, at denne Mand skulde ta bort alle hans Tvil angaaende deres Religion. Men da han tilligemed sin Hjalper ikke kunde komme nogen Vei i sin Bevisførelse, begyndte Augustin at tvile paa, at han hos Manikæerne vilde finde Sandhedens Lys.

Endelig blev han mæt af Kartago og besluttede at gaa til Rom, ihvorvel han ikke sa noget derom til sin Mor. I Rom holdt han sig vistnok til Manikæerne, men han følte, at den første Hede tog mere og mere af, især da de, naar de ikke kunde komme ud af det med Skriften, søgte at hjælpe sig med den tomme Undskyldning, at Skriften, især det nye Testament, var forfalsket, hvilket de dog ikke kunde bevise.

I Mailand vilde man ha en Lærer i Veltalenhed, og den romerske Præfekt Symmakus tog Augustin, der hidtil havde været Lærer i dette Fag, god nok og sendte ham did. Ambrosius tog imod denne Mand med ualmindelig Venlighed og trak ham til sig ved sine Prækener, som denne besøgte mere af Nysgjerrighed end af Trang til Opbyggelse. Han begyndte lidt efter lidt at faa Forstand paa aandelige Ting og lod Manikæernes Vildfarelser fare, uagtet han ikke bekjendte sig til den kristelige Kirke, men blev hængende i Tvil.

I denne Tilstand fandt hans Mor kam. Hun havde søgt efter ham til Lands og til Vands og blev ikke lidet trøstet, da hun

hørte, at han havde frasagt sig Manikæismen, ihvorvel han ikke negtede, at han heller ikke var en kristen. Han blev ved med sin gamle Omgjængelse og sine Udskeielser.

I mellem Tid læste han flittigt den hellige Skrift og begyndte at finde Smag i den. Han besøgte ofte Simplicianus, den ældste, der styrkede ham og ved Fortællingen om Viktors Omvendelse opflammede ham til at følge denne. Han kom ogsaa i en Samtale med en Landsmand, der fortalte ham, at han var bleven rørt af og bragt paa ret Vei ved den hellige Antoniu's Levnet, som han havde læst i et Kloster.

Alt dette virkede saaledes paa Augustins Sind, at han ikke længere var tilfreds med sig selv og derfor med Taarer kastede sig ned paa Jorden i en Have under et Figentræ og ba til Gud med disse Ord: hvor længe skal det hede i Morgen, i Morgen, hvorfor kan jeg ikke nu og i denne Time bli friet fra min Skjændsel?

I mellem Tid hørte han en Stemme fra et nærliggende Hus; han syntes at høre en Sang af en Gut eller Pige, hvori disse Ord oftere blev gjentagne: Tag og læs! Straks tog han dette for en guddommelig Paamindelse, greb Pauli Breve og stødte ved at slaa op i dem paa Ordene: Ikke i Fraadseri og Drukkenskab osv. Disse havde saadan Virkning paa ham, at hae straks fattede et andet Sind og besluttede med fuldt Alvor at hengi sig til Kristendommen. Denne Efterretning var saa kjær for hans Mor, at hun blev ude af sig selv af Glæde, da hun fik høre den. Han gav nu op sin Stilling og kastede sig helt over den hellige Skrift, bekjendte skriftlig sine Vildfarelser for Ambrosius og ba ham sige ham, hvilke Böger han skulde læse. Denne sa, at han skulde læse Esaias.

Han gik ud til en stor Gaard, hvor han ved Betragtning af den hellige Skrift og andre Gudfrygtighedsøvelser beredte sig til Daaben og tog imod denne sammen med sin elskede Ven Alipius og sin uægte Søn Adeodatus i Paaskehelgen 386 i Mailand.

Ikke længe efter døde hans fromme Mor Monika, og Augustin gik atter tilbage til sit Fædreland, hvor han paa Landet tilbragte hele 3 Aar i Ensomhed sammen med nogle gode Venner i udelukkende gudelige Øvelser. Efter denne Tid kom han til Hippo og var netop tilstede, da Biskop Valerius talte til Folket angaaende Valget af en ældste. Folket greb Augustin, der stod

iblandt dem, og fremstillede ham for Biskopen. Han maatte da, skjönt under mange Taarer, ta imod Værdigheden. Af Biskopen fik han ogsaa straks Befaling til at præke, ihvorvel han ba ydmygt om at bli sparet for det til den næste Paaske.

I sin Stilling som ældste byggede Augustin et Kloster, Resten af sin Formue delte han blandt de fattige. Han gjendrev Kjøtterne og søgte at afskaffe forskellige Misbrug i Kirkerne. Den gamle Valerius var räd for, at Augustin, der havde et stort Navn, kunde bli kaldt til et andet Sted, derfor besluttede han at ta ham til sin Hjalper og Underbiskop, og hertil fik han Kirkefyrsten i Kartago, med hvem han hemmeligt pleiede Underhandlinger angaaende denne Sag, til at samtykke. Uformodet kom nogle Biskoper sammen i Hippo, og Valerius frembar for Menigheden i deres Nærværelse sit Forehavende, der med største Glæde blev tilstemt. Men Augustin satte sig imod, saa godt han kunde, og sa, at det stred mod Kirkeordningerne at vælge en til Biskop medens den anden levede. Men man kom frem med Eksempler imod ham, og saa maatte han endelig finde sig i den guddommelige Tilskikkelse.

Hans Arbeide for Kirkerne har været til stor Nytte. Han havde stort Stræv med at stoppe Munden paa Kjøtterne. Donatisterne bragte han i Forlegenhed paa en Synode i Kartago; Manikæeren Felix kom ved ham til Sandhedens Erkjendelse. Med Eftertryk forsvarte han den rette Bibelgrund imod Arianerne, og i næsten ti Aar forsøgte han med Mund og Pen at overbevise Pelagianerne om deres Vildfarelser.

Aar 430 kom Vandalerne og Goterne, som bredte sig ud over Afrika, ogsaa til Hippo og beleirede det næsten i 14 Maaneder. Da nu Elendigheden i den indesluttede By daglig tog til, ba Augustin inderlig til Gud om enten at fri Byen fra disse Barbarer eller fördens Erobring at ta ham ud af Verden, for at han kunde slippe at se paa Elendigheden. Gud hørte hans Bøn; i den tredje Maaned efter Beleiringen blev han syg af Feber, og nogle faa Dage efter overgav han sin Sjæl i Frelserens Hænder.

Man fandt hos denne Mand ikke alene egte kristelige, men ogsaa vakre biskopelige Træk. Hans oprigtige Gudsfrygt gir sig tilkjende i hans Bekjendelser og andre Böger. Efter sin Omvendelse levede han tugtigt og maa

Fortsat paa 5te Side.

THE RED FRONT

"Telen" med et stort Lager af Herre-
Fløder befrærende af de
nye og moderne

Cutaway Suits
Single Breasted Sack
Suits
Double Breasted
Sack Suits
Round Cut Suits

Clay Worstedes, Serges og
Cashimere smagfulde
og vakre Mønstre.

Intet Præleri, ingen falske Paastande,
intet Humbugfald. Bore Varer er
af de bedste, som kan erhol-
des for Venge og kjøbes
for Kontant.

Rom, se og overbevis dig om, at du
hos os skal finde Varer til Priser,
som er værdt at kjænte
Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50
og opover

The Red Front Clothing &
Shoe Company.

1310 Pacific Avenue.
Hans Fortelson, Bestyrer.

J. M. Arntson,
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter,
saasom Kjøder, Kontrakter, m. m.
Rooms 212-213 Nat. Bank Com. B'ldg.
Cor. Pacific Ave. & 13th St.
Tacoma - - - - - Wash.

Student-
Supplies
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave. - - - Tacoma, Wash

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities
for the execution of Print-
ing in foreign languages.

Students' Corner.

Edited by the students of Pac. Luth. University.

Editorial: Moses Olsen.
Exchange: John Riseland.
Music: George Johnson.
Personal: Ettie Kraabel.
Literary: Amanda Swan.
Local: Ole Ransen.

Editorial.

In the last issue of this paper a little was written about memory. We believe that too much can never be said or written about this faculty of the mind. Without this power the mind could not accumulate knowledge. No matter how clearly one might understand a subject, without memory it would be of little or no value to him.

Memory is the storehouse of the mind. We first have to learn a thing well. Then if we have a good memory, we can trust it to keep it a reasonable length of time for us. We need never give it any more thought, and yet when occasion requires it, we are able to recall again and again that which we first learned.

In the last issue it was shown that good health, frequent change of work, and rest, had considerable to do in obtaining a good memory.

Besides the above, there are a number of other ways in which memory may be improved.

The mind can recall best, what it has most thoroughly learned. This will be found true in all cases. But in order that the mind may grasp a subject fully it must pay strict attention to it. If we simply give it a slight attention we will soon forget it. Instances of this occur daily, we travel from one place to another, and not notice particularly the surroundings on the way. In trying to recollect what we saw we find it difficult and even impossible to do so.

It is also absolutely necessary for us to thoroughly understand a subject in order to remember it. If we read a lesson without understanding it, we will be sure to forget it.

"One thing at a time and that done well, is a very good rule as many can tell."

One of the principal requisites of memory is frequent repetition. We may learn a thing ever so well, yet if we do not often repeat it, it will finally be forgotten.

Repetition is one of the best means of helping the memory. By repeating a thing many times we are able to get a better grip on it. A latin proverb says: "Repetitio est mater studiorum," meaning, "Repetition is the mother of study." Which it certainly is.

Locals.

Mr. Swanson has invested in a new coat, not for himself however. He gave his domicile a coat of fresh paint.

All kinds of fresh and smoked meat of best quality at the University Market.

We have during the past week received visits from some of our former students namely, Alfred Ryan and Oscar Finley, from Stanwood, Wash. Also H. L. Anderson, from Ballard, Wash. It is encouraging to see that our former students keep the P.L.U. in mind, and honor us with a visit occasionally.

Mr. Lunde, who arrived here from Wis. this fall, has now purchased property and will settle down in Parkland.

Mr. Belleau has now got his place fixed up for a first class chicken ranch.

A. A. Fangsrud has purchased a new horse. His meat wagon will now traverse more territory.

The "Lyceum" gave a program Nov. 27. The program was good, only it was a little short.

Personal.

Alvin Soule is in Elkton, Colorado, where his parents are residing.

Ward Smith left Parkland last October for Alaska.

Misses Ida and Bertha Solwold are attending school in Tacoma. Miss Ida entered the Bryant High School this fall.

Ole Brue, a former student, is at present in Genesee, Idaho. He is making his home with A. C. Hanan, who is said to be a thrifty farmer of that place.

Geo. Olson, our former engineer is working in the Tacoma Woolen Mill.

Ed. Thompson is staying at his home and learning engineering.

Music.

Friday evening, Nov. 27., the Band rendered the following pro-

gram at The Pacific Coast Pure Food Exposition in Tacoma.

1. Music, "El Capitan". Sousa. P. L. U. Band.
2. Song, "Skjona Mai" Tacoma Glee Club.
3. Kinder Symphony
4. Clarinet Solo. "Nero" Ripley Henry Andersen. Band accompaniment.
5. Song, "Last Night". Kjerulf. Church Choir.
6. Music, "King Cotton". Sousa P. L. U. Band. Rev. Carlo A. Sperati, director.

Last Saturday night, Dec 4., a Concert was given in the P. L. U. chapel for the benefit of the Band, and the following program was rendered:

1. Music, "El Capitan". Sousa P. L. U. Band.
2. Song, "Norden er et Søsken-Glee Club. [lag".
3. Vocal Solo, "Forget all thy Ettie Kraabel. [Sorrow.

Literary.

"HOME SWEET HOME."

Twilight fell, we sat alone,
My cousin Nellie and I.
She played the tune of "Home
sweet Home,"
Tears came, I know not why.

She played it once and once a-
gain;
The sound of the trembling
keys
Fell on my ear with a tender
strain,
Soft as a summer breeze.

Twilight fell, we sat alone,
The shadows grew dark and
long,
She played that lovely "Home
sweet Home"
That soullifting, heavenly song.

I said, "continue that sweet
old strain"
And she played it for me once
more.
I dreamt me back to my home
again
O'er the sea to a distant shore.

Yes, play it, Nellie, your simple
way,
That soft song, those tender
wails
My dreams are sweet when you
sing and play,
While twilight lingers and foils.
T. Wärensckjöld.

Exchanges.

LINCOLN'S SELF-TRAINING.

An account of Lincoln's youthful struggle for mastery of

thought, in his own language, taken from an exchange may be of use to some of our readers. It gives the secret of the power of his simple style. In 1860 Lincoln delivered a campaign address at Norwich, Conn. The Rev. John Gulliver, formerly of Andover Seminary, said that he learned more of the art of public speaking in listening to that speech than he could have learned from a whole course of lectures on rhetoric. He was so much interested in the masterly address, that he asked Lincoln later where he was educated. We give the reply in what are said to be Lincoln's own words:

Well, as to education, the newspapers are correct. I never went to school more than six months in my life. I can say this, that among my earliest recollections I remember how, when a mere child, I used to get irritated when anybody talked to me in a way I could not understand. I do not think I ever got angry at anything else in my life; but that always disturbed my temper, and has ever since.

I can remember going to my little bedroom, after hearing the neighbors talk of an evening with my father, and spending no small part of the night walking up and down and trying to make out what was the exact meaning of some of their, to me, dark sayings.

I could not sleep, although I tried to, when I got on such a hunt for an idea until I had caught it, I was not satisfied until I had repeated it over and over; until I had put it into language plain enough, as I thought, for any boy I knew to comprehend. This was a kind of passion with me, and it has stuck by me; for I am never easy now, when I am handling a thought, till I have bounded it north and bounded it south and bounded it east and bounded it west.

But your question reminds me of a bit of education which I am bound in honesty to mention. In the course of my law reading I constantly came upon the word "demonstrate". I thought, at first, that I understood its meaning, but soon became satisfied that I did not. I said to myself, "what do I mean when I demonstrate, more than when I reason or prove?"

I consulted Webster's dictionary. That told of "certain proof"; "proof beyond the possibility of a doubt"; but I could form no idea what sort of proof that was. I thought a great many things were proved beyond the possibility of a doubt without recourse to any such reasoning as I understood demonstration to be.

I consulted all the dictionaries

PACIFIC HEROLD

udkommer

hver Fredag

Udgivet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

PARKLAND, WASH.

Redaktør:

Rev. B. Harstad.

Abonnenters Vilkaar:

Et Aar i Forskud 50 Cts.

Et Aar til Danmark eller

Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T.

Larsen, Parkland, Wash.

Man kan i Brev med blot 2

Cts. Frimærke sende 50 Cts.

i Sølv, eller ogsaa sende

Money Order, som lyder paa

Tacoma, Wash.

and books of reference I could find, but with no better results. You might as well have defined blue to a blind man. At last I said 'Lincoln, you can never make a lawyer if you do not understand what demonstrate means;' and I left my situation in Springfield, went home to my father's house, and stayed there, until I could give any proposition in the six books of Euclid at sight. I then found out what demonstrate meant, and went back to my law studies.—Week's Current.

Fortsat fra 3die side.

deholdent. Han var ogsaa beskeden og sagtomodig og meget omhyggelig for de fattige. Hans Bord var dækket baade for Venner og fremmede, dog med den Betingelse, at der ikke maatte tales ilde om fraværende.

Han viste stor Flid i sit Kald; i Ordkast var han ivrig, og hvor utrættelig han var i at skrive, viser de mange Skrifter, han har efterladt sig. Af dem ser vi, at han har haft en skarp Forstand, en god Hukommelse og en god Dømmekraft. Man finder store Lovtaler om ham, og nogle sætter ham næsten over alle kristelige Skribenter. Men i hans Stil støder man paa Dunkelhed og en kjedelig Vidtløftighed. I Sprog og latinsk Stil kan han ikke maale sig med Hieronymus, men i Lærdom, Forstandens Skarphed og Foredragets Beskedenhed staar han langt over ham.

Patrik.

Erkebiskop i Irland 432, død 498.

Han blev født i Britanien i en

liden By, som nu kaldes Kirkpatrik. Hans Far var en Diakon. I sit syttende Aar blev han med sine to Søstre taget tilfange af skotske Sørøvere og solgt i Irland, hvor han iseks Aar maatte gjæte Kreature. Endelig blev han fri og gik til sin Fætter Martin i Frankrige, hvor han fik en grundig Övelse i Gudfrygtighed. Der efter drog han igjennem Frankrige og Italien og holdt sig en lang Tid i Rom, hvor han især studerte den hellige Skrift.

I 432 blev han sendt som Biskop til Irland, hvor han omvendte næsten hele Befolkningen. I Britanien bredte han ogsaa ud den hellige Lære om Kristus. Han skal ha gjort mange Undere, og som Elias skal han ha fastet i 40 Dage og 40 Nætter. Men da det hos denne Tids Skribenter ikke pleier at mangle paa Fabler, saa har vi ikke Aarsag til at dvæle ved saadanne Undere, især da det maa anses som hans største Under, at han tæmte sligt et vildt Folk ved Troen paa Evangeliet. I Irland skal der endnu være en Hule, der kaldes Patriks Skjærild, hvorom der gaar mange Sagn om Undere, som man ingen Grund har til tro paa.

* * *

Gregor den syvende.

Pave fra 1073 til 1085.

Hans egentlige Navn var Hildebrand, eller som nogle paa Grund af hans Ondskab foretrækker at kalde ham, Helvedbrand, omendskjönt Papisterne paa Grund af hans Kamp for Pavens Höihed har gjort ham til en Helgen.

Allerede i sin tidlige Ungdom viste han sig at ha et godt Hoved, hvilket bevægede Faderen, der kun var en Grovsmed eller Lansesmed i Florens, at sende ham til Rom, hvor han havde forskjellige Lærere, hvoraf nogle senere blev Paver. Af en af dem ved Navn Laurentius, Overbiskop i Amalfi, skal han ha lært Trolddomskunster, hvorfor han senere paa en Synode blev offentlig anklaget. Dette er vistnok en Beskyldning, som Nutidens Skribenter tillægger næsten alle Paver; man kan derfor ikke være sikker paa, om den er sand; men det er ikke saa urimeligt, at en Del Paver kan ha befattet sig med sligt Djævelskab, eftersom de i andre Stykker ikke gjorde signogen Samvittighed af at gjøre Djævelens Vilie.

Men dermed faar det nu være som det vil. Hildebrand udviklede sin naturlige gode Forstand ved saadanne Videnskaber, som han senere kunde faa Brug for til Udførelsen af sine høitflyvende Planer. Desuden studerte han

Pavehoffets Fremgangsmaader, hvori han havde en god Lærer i Gregor den sjette, som, efterat han var blit Pave, gav ham en Stilling som Underdiakon.

Med denne maatte han ogsaa senerchen gaa i Landflygtighed til Tyskland. Der efter gik han til Clugny, hvor han blev Munk. I 1049 kom han til Worms og fik da Leilighed til med den nyvalgte Pave Leo den niende at vende tilbage til Rom.

Han gjorde sig Vei til Pavestolen ved mange Slags Ränker og Skurkestreger. Ved sine Embeder samlede han i Hob saa mange Penge, at han kunde knytte det romerske Folk til sig ved sine Gaver. Paverne Viktor 2, Stefan 9, Nikolaus 2 og Alexander 2 skal han have ryddet af Veien ved Gift, for at han ved de førstes Död mere uhindret kunde drive sine Ränker og ved den sidstes Afgang stige op paa den pavelige Stol.

Hans Forgjænger var knapt blit kold, før han af sine Tilhængere blandt Folket lod sig udraabe til Pave, uagtet der i Forveien ikke var holdt noget ordentligt Valg, og Kardinalerne maatte lade det gaa saaledes, fordi de vidste, at han havde det stærkeste Parti paa sin Side.

Keiseren kunde ikke andet end være sindt paa dette Valg. Han sendte derfor Grev Eberhardt afsted for at undersøge det. Men den slue Räv foregav, at man med Magt og mod hans Vilie havde tvunget paa ham denne Værdighed, og derfor havde han ikke villet ta imod Indvielsen, förend han havde faaet Keiserens Samtykke dertil. Ved dette falske Skin fik han Magt over Sendemanden og ved ham over Keiseren, saa at den sidste imod sine Ministres Raad fandt sig i det, som var gjort.

Saasnart Hildebrand, eller som han nu hed, Gregor, sad fast i Sadelen, tog han sig fore at häve sin Stilling over alle aandelige og verdslige Ständer. Dette mente han at sætte i Værk paa to Maader: ved at ta ifra alle verdslige Magthavere Retten til at sætte ind Kirketjenere, og ved at paa-tvinge Prästeskabet den enlige Stand. For at dette med Lethed kunde föres igjennem, satte han ved en offentlig Synodebeslutning fast, at den romerske Kirke aldrig havde faaret vild, og heller ikke vilde fare vild.

Paa Synoden i Rom 1074 blev der udstedt Dekreter mod Simoniterne og Nikolaiterne. Med de første mente han alle Lægmand, som vovede at sætte ind Kirketjenere, og med de sidste de gifte Præster. Dekreterne blev, som

sädvänligt ledsagede af Banlysning, og straks efter Synoden blev der sendt Sendemænd til Tyskland for at mane Keiser Henrik 4. til Bod paa Grund af Simoni, hvorfor han ogsaa var blit dömt af Alexander 2.

I Betragtning af de kraftige Virkninger, som Bannet den Tid pleiede at ha, og fordi han var indviklet i Krig med Sakserne, fandt Keiseren sig i at opfylde Sendemandens Krav, og fik til Gjengjæld af denne Aflösning. Men saasnart Keiseren var færdig med Sakserne, brød han sig ikke længere om Paven, men gjorde forskjellige Ting, som denne ikke likte. Han holdt saaledes med de banlyste, og indsatte Kirketjenere som før. Paven stevnte derfor Keiseren for Raadet i Rom; men denne sammenkaldte en Synode i Worms, hvor Biskopperne erklærte alle Gregors Dekreter og Ordninger for ugyldige og trak sig tilbage fra alt Samfund med ham.

Derefter lyste Paven i en Samling af 110 Biskoper Keiseren höitidelig i Ban, afsatte ham fra alle hans Værdigheder og fra hans Kongedöme, löste Undersaatterne fra deres Troskabsed, og skrev til de tyske Biskoper og Fyrster, at de skulde vælge en ny Keiser, hvis denne ikke vilde finde sig i at lyde den romerske Stol.

Han kom nu i en slig Klemme, at han maatte underkaste sig og reise til Italien og be Paven om Aflösning. Han fandt ham hos sin Frille Matilde i Kanossa. Her maatte han la sine Folk efter sig udenfor Slottet. Derefter tog man de keiserlige Klär af ham og iförte ham en grov Säk; og han maatte staa med bare Födder og uden Mad og Drikke ude i Gaarden i Kulden — for det var Vinter — og be Paven om Naade. Værre kunde knapt den keiserlige Værdighed bli nedtrukket. Hvor meget Gregors stolte Själ har gottet sig ved dette Syn, kan man let tænke sig. I denne elendige Tilstand lod han Keiseren staa og pines i tre Dage og tre Nætter. Dette var en Ubarmhertighed, som man knapt kan tro, at nogen anden end Pave Gregor vilde gjøre sig skyldig i. Tilslut kunde Matilde ikke længere taale dette Syn og bevægede sin Elsker til at aflöse Keiseren, hvilket han vistnok gjorde, men lod ham tilige sværge, at han altid skulde vise ham fuldkommen Lydighed og ikke bruge sin keiserlige Magt, förend han for Ständerne havde klaret sig for alle Beskyldninger.

Den Skam, som Keiseren ved denne Begivenhed havde lidt, vakte en saadan Harm hos ham,

at han besluttede at ta Hevn over Paven. Keiseren tog endelig Rom, Paven flygtede og døde i Ländflygtighed.

Han fremsatte følgende Vedtægter:

1. Den romerske Kirke er grundet af Gud alene. 2. Den romerske Pave er den retmæssige Biskop over hele Kristenheden. 3. Hans Sendemænd skal paa Kirkemoderne ha Forrangen frem for alle Biskoper. 4. Paven alene skal afsætte Biskoperne og ta dem til Naade igjen. 5. Han kan ogsaa afsætte de fraværende. 6. Ingen skal ha noget Samfund med dem, som af ham er afsatte. 7. Paven alene skal ha Magt til efter Tidens Medfør at gjøre nye Love, at dele de rige Bispedømmer og slaa sammen de fattige. 8. Han alene kunde føre Rigets Märker. 9. Kun Pavens Fødder skulde kyskes af alle Fyrster. 10. Pavens Navn alene maatte nævnes i Kirkerne. 11. Ingen maatte bære Navnet Pave. 12. Han alene har Magt til at afsætte Keisere. 13. Han alene kan forflytte Biskoperne fra et Sted til et andet. 14. Intet almindeligt Kirkemøde kan holdes uden hans Befaling. 15. Uden hans Godkjendelse kan ingen Bog gjælde for kanonisk. 16. Hvad han har sagt maa ingen sige imod eller ophæve. 17. Ingen kan dømme ham. 18. Den romerske Kirke tar ikke fejl. 19. En romersk Pave, som er kanonisk ordineret, blir paa Grund af Petri Fortjeneste utvivlsomt en Helgen. 20. Den kan ikke være en Katolik, som er uenig med den romerske Kirke. 21. De ugudeliges Undersaatter kan han løse fra deres Troskabsed.

Der sker intet nyt under Solen.

Dog skede der i Tacoma forleden Dag noget, som var meget paafaldende.

En ung Mand indfandt sig hos rette Vedkommende og fik sin „License“ for Giftermaal. Heri var intet paafaldende, da han baade havde de fornødne Vidner og Penger, for at faa Tilladelsen til at gifte sig, men da den unge Brudgom forlangte en „License“ til for at gifte sig, da begyndte County Auditor at gjøre store Öne. Han vidste, at ingen kunde drage i Tvivl den første Ægteskabstilladelse, og hvad No. 2 skulde tjene til var mere end han kunde fatte, og bad derfor om en Forklaring. Den blev givet.

Den bestod deri, at de to Forlovede med deres respektive Pærenende hørte hver til sin Me-

nighed, og hver vilde have Vielse af sin Præst. Dette var den bedrøvelige Sandhed.

Den unge Mand gik da hjem til sin Brud med baade sin og hendes „License.“

Dersom disse Ægtefolk holder frem som de stävner, hvor vil det da bære hen?

Om de bliver saa alvorlig uenige, at de kræver Skilsmisse, maa de ikke da ogsaa have dobbelt Skilsmissesag, og to Skilsmissebeviser? Vil de afgjøre alle sine Fællessager to Gange?

Er ikke dette latterlige Exempel en alvorlig Paamindelse til alle, som knytter Pligter for Livet om dog at søge sine Ægtemager blandt sine Troesforvante? Den lutherske Kirkes Praxis er dog ogsaa i Tilfælde som ovennævnte den fornuftigste, nemlig at Vielsen udføres af Brudens Præst, og at dette er antageligt for begge Parter.

Kjædebrevne.

Fra en Del Venner faar vi endnu Bidrag til Skolen i Form af Kjædebrevne med 10 Cents i hvert. Især er det Børn og Ungdommen, der flittigt skriver disse Breve.

Vi takker for saadan Kjærlighed og haaber, at den Övelse, som de smaa saa tidlig derved faar til at tænke paa, og arbeide for kirkelige Ting, vil være dem selv og Guds Kirke til Velsignelse.

Vi har nu faaet 700 saadanne Breve.

Vil I gjøre det?

Vor Skoles Venner i Pacific Distrikt bedes venligst om strax at sende os pr. Postal Card Navn og Adresse af Ungdomme, der kan tænkes at ville gaa paa Skole efter Nyaar.

Næste No. af Herold vil indeholde Anmeldelse af Vinterterminen ved vor Skole. Denne Anmeldelse skal sendes frit til saadanne, som antages at kunne have nogen Nytte af at se den. Vår derfor af den Godhed at hjælpe os med at faa den udbredt.

Pacific Lutheran University. Parkland, Wash.

Höstterminen afsluttes dette Aar Torsdag den 21de December. Vinterterminen begynder Onsdag den 5te Jan. 1898.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tugt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet,

For hvem denne Skole er bestemt

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd; derfor læres her „Bookkeeping“, Hurtigskrift „Typewriting“ o. s. v.
3. for dem, som vil lære Norsk, Tysk, Latin o. s. v.
4. Ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Ophold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Hvad det koster

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning Kost, Varelse, Lys og Varme.

for Konfirmander og Børn

i Religionskoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

fra Tacoma til Parkland

kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Puyallup Str. Car til Fern Hill og spadserer derfra.

Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til

Rev. B. Harstad.
Parkland, Wash.

Fra flere Kanter.

Pastor Behrens fra Tacoma prædikede Thanksgivingdag i Vor Frelzers Kirke ved Genesee, i Pastor Christensens Kald. Hele Tjenesten udførtes i det engelske Sprog. Pastoren holdt en meget klar og god Prædiken, og udtalte sin store Glæde over at finde en saadan Skare Trosbrødre ogsaa i Idaho.

Gudstjeneste i Whatcom 3 Søndag i Advent Kl. 3 eftm.

Kviudeforening møder i Kirken den 16. Dette er det sidste møde dette aar, og alle venner er venligst indbrudne. O. Hagoes

Höstfest i Fresno.

Fresno Menighed og dens Venner feirede forleden Søndag en vellykket Höstfest. Vi havde haabet og ønsket at krone faa



The Dining Car Route ACROSS The Continent

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma
St. Paul Chicago, Omaha, Kansas City, Helena, Spokane og Kootnai points	5 00 p. m.	11 10 a. m.
Portland	11 30 a. m.	4 40 p. m.
South Bend	11 30 a. m.	*4 40 p. m.
Aberdeen	*11 30 a. m.	*4 40 p. m.
Olympia	*9 00 a. m.	*4 30 p. m.
Seattle	6 40 a. m.	8 30 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	11 20 a. m.
Seattle	4 50 p. m.	5 30 p. m.
Seattle	6 50 p. m.	8 30 p. m.
Carbonado	*4 40 p. m.	*8 55 a. m.

*Daglig undtagen Søn- og. Alle andre Tog afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

for Seattle, Port Townsend og Victoria.
Afgaar fra Tacoma : : : : 8 00 p. m.
Daglig undtagen Lørdag
Afgaar fra Victoria : : : : 8 00 a. m.
Daglig undtagen Søn- og.

The Northern Pacific Steamship Co.

The China and Japan Line.

Olympia Nov. 6th.
Columbia Nov. 27th.
Tacoma Dec. 18th.

Merre fuldstændige Oplysninger samt Kartter. Timetabeller osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON,
A. G. P. A. Portland, Oregon.
A. TINLING,
Gen. Agt. 925 Pacific Ave. Tacoma
Depot Ticket Office, 1825 Pac. Ave.
City Ticket Office, 92 5Pa & Ave.

ISELL & EKBERG,

Scandinavian Booksellers, Schoolbooks in English and Norwegian Stationery and Supplies. Bibels etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave.
Telephone Black 1391. Tacoma.

Office Hours 2—4 and 7—8 P. M.
Sundays 2—3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University.
Parkland, 9 A. M.

Luthersk Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Størreste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Large Office

Arbejdsloste og andre Besøgende

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Tog som kommer fra Westen, kører ned Belt Line Street Car lige til Hus.

The University Market

PARKLAND, WASH.

is always ready for business, buying all kinds of beef, fat or poor, hides, pelts and furs etc. at the highest prices.

All kinds of meat, fresh and smoked, always on hand at reasonable prices.

Give me a call.

A. A. FANGSRUD, Prop.

** Mt. Tacoma Route **

Tacoma & Columbia River Ry.
TIME CARD. Effective Nov 9th 1897.

Going North.			Going South.		
P. M.	A. M.		A. M.	P. M.	P. M.
5.20	12.20	8.20 Lv.	Lake Park,	Arv.	11.35 4.35 7.10.
5.30	12.30	8.30	Parkland		11.25 4.25 7.00.
6.15	1.15	9.15 Arv.	Tacoma	Lv.	10.45 3.45 6.20.

For special rates or survice apply to

E. O. Erickson Agt.
Parkland, Wn.

E. G. Dorr, G. F. & P. A.
Tacoma, Wn.

Oplysninger om Klondike.

Naar som helst dine Venner i Østen skriver til dig angaaende Oplysninger, vil du gjøre dem en Tjeneste ved at give Northern Pacific Jernbane deres Adresser, og vi vil med Fornøielse sende dem en god Forsyning af paa-lidelig Underretning angaaende saavel Klondike som Tacoma og idet hele taget Staten Washington.

“Se paa Bortet!”

og du vil ikke være i Tvil om den Kjendsgjerning, at Northern Pacific Jernbane er istand til at bringe dig fra Tacoma til ethvert Punkt i Østen hurtigere end nogen anden Jernbanelinie.

Tänk dig en Cirkel. Northern Pacific er da altid Diameter i Cirklen, medens alle de andre Linier mer eller mindre nærmer sig til Cirkelens Periferi

Hvis du har tänkt paa at reise, saa ønsker vi at tale til dig først.

Merke!

Vin bliver bedre, jo ældre den bliver. Saaledes er det ogsaa med Jernbaner.

En ny Jernbane vil sige det samme som en daarlig Jernbane, med Bortskyninger, Jordskred, Snedriver og alle de andre Ting, som træder hindrende ind for

Folk, som maa reise lange Strækninger.

En ældre Jernbane vil sige det samme som en god Jernbane med mindre skarpe Böininger, reduceret Stigning, Broer af Staal, fyldte Underbroer, Beskyttelse mod Sneskred, og en Mængde af disse kostbare Forbedringer, som gjør reisende sikre paa en hurtig sikker og komfortabel Tur.

Northern Pacific Jernbane er den ældste Linie mellem Tacoma og alle Pladser i Østen.

Oplysninger faaes ved at henvende sig enten til:

A. D. Charlton.

As'st. Gen'l. Agt.

Portland, Oregon.

eller til: A. Tinling.

Gen'l Agent, 925 Pacific Ave.

Tacoma, Wash.

Violiner.

1ste Klasses Violiner og Guitarer fabrikeres fra \$15.00 til \$20.00 Stykket.

For nærmere Underretning skriv til eller besøg G. A. Skugrud, Parkland, Wash.

S. SINLAND

Kontraktor & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerarbejde.

Husbygning en Specialitet.

PARKLAND, WASH.

høre se og tale med Menighedens forrige Præst, Pastor Ditrichsen; men paa Grund af hans forestaaende Reise til Jersey City, var det ham ikke muligt at komme. Derimod kunde vi glæde os ved at have en anden af Californias Pionerer, Pastor O. Grönsberg, iblandt os, som næst Dietrichsen har været længst herude. Veiret var gunstigt for en saadan Fest, som det forresten for det meste er henede. Den hyggelige Kirke var ogsaa smykket paa det bedste med Blomster og Grönt. Fremtrædende blandt Blomsterne var Asters (Chrysantemum) der florerer her paa Egnen i denne Tid.

Om Formiddagen talte Under tegnede om den aandelige Indhøstning for Evigheden ud fra Pauli Bön fra Filipenserne om at de maatte fyldes med Retfærdigheds Frugter, der virker ved Jesus Kristus, Gud til Ære og Lov. (Fil. 1. 9—11.)

Efter Formiddagsgudstjenesten, ved hvilken et Offer optoges, begav Forsamlingen sig til en nærliggende stor Sal, hvor Mængden blev rigelig bispist af Kvindernes velfyldte Madkurve. Det manglede heller ikke paa hed, velsmagende Kaffe.

Efterat man et Par Timers Tid havde underholdt sig med gemtlig Samtale, samledes man igjen i Kirken, hvor Pastor Grönsberg holdt Missionsprædiken over Math. 9, 35—38 om den store Höst.

Et Skaar i Höstfestglæden var det, at Herren netop Dagen i Forveien pludselig havde bortkaldt ved Döden en yngre Kone fra sin Ægtefælle og en lille Søn. Hun blev begravet om Eftermiddagen. Jeg maatte straks efter Formiddagsgudstjenesten begive mig til Sörgehuset, der laa et godt Stykke Vei fra Kirken. Ikke saa faa af Forsamlingen fulgte ogsaa med. Men saaledes sandede vi atter Psalmedigterens Ord, at „Sorrige og Glæde de vandre tilhobe.“ Den afdöde var i sin bedste Kraft og havde 12 Timer, før Herren kaldte ad hende, gaaet som sædvanlig ved sin huslige Kaldsgjerning. Ja, saa snart kan vi indhøstes. „Salige ere de Tjenere, som Herren finder vaagne, naar han kommer!“
J. Johansen.

Fra Fisher, Minn., 27. Nov. Jeg kom just hjem igaar fra et Besög hos vor syge Ven, Pastor Hilmen, og kan saaledes hilse Eder ogsaa fra ham. Han er endnu hos os; men ved Guds Naade haaber vi, at hans tunge Kamp og Lidelser snart vil være endt.

Hele Tiden siden han kom tilbage fra Vestkysten har han været en Lidelsernes Mand. De sidste tre a fire Uger har han maattet sidde i en Stol, Dag og Nat, og kun liden Søvn og Hvile er bleven ham forundt. Men Herren har hjulpet ham vel frem saa langt, og inderlig har hans Lovprisning til ham været derfor, tildels endog midt under de sværeste Smerter, men da især naar Herren har sendt ham lidt Lindring.

De Par sidste Dage synes Smerterne betydelig at have forladt ham, og vi har det Haab, at hans haardeste Kamp allerede nu er udkjæmpet, og at den sidste Fiende, Döden, snart vil være overvunden. Gud styrke og opholde ham i Ordet og Troen, og lade ham naa Troens Maal, som er Sjælens Frelse.

Med kjærlig Hilsen,

Ærb.

H. P. Solstad.

Crookston, Minn. 2den Dec. '97.

Kjære Pastor Harstad.

Pastor Hilmen döde stille og rolig Tirsdag Eftermiddag omtrent Klokken tre. Han maatte sidde i stolen de sidste fem uger men han var i Seng fra Søndag morgen indtil han döde. Det var saa haardt for ham at puste, men det var meget bedre de sidste Dage.

Og födderne hans var svært opsvulmede men de gik ned, saa snart han kom i Sengen.

Han sov meget mere de sidste Dage, men saa snart han var vaagen euten bad han eller talte Guds Ord hele Tiden saa det er en stor Tröst midt i sorgen. Vi er förvisset om, at han har gaaet hjem. Han bad os hilse alle Presterne. Han skal begravet i Klokken to Lördag.

Venlig hilsen fra alle.

Mrs. Hilmen.

Kjære „Herold!“

Nu er det da bestemt, hvor Luthers Seminar skal gjenopbygges. Og det kom nok paa i en Fart, som det heder; thi en snild Mand gjorde et, hvad Seminariekomiteen syntes godt Tilbud, og den ventet ikke længe med at anta det. Da jeg forleden var en Snartur i Minneapolis, benyttede jeg naturligvis Leiligheden til reise ud og bese den ny Seminariegrund, og „derom jeg kort nu vil berette.“ For at komme derud fra Tvillingbyerne tar man Interurbane-Linjen; derfra faar man Transfer til St. Anthony

Park & Hamlin Linjen og gaar med den til Broen bortenfor Hamlin Universitet; til venstre lige ved Broen ligger Grunden.

Naar man første Gang ser Stedet, er der meget, som med en Gang tiltaler en: Omgivelserne paa de tre Kanter er ganske pene, lige foran gaar en Sporvogns-linje; omtrent et Kvartal derfra er en Brandstation; lige paa Hjørnet af Tomten paa Snelling Ave. staar en Hydrant, og to Kvartaler søndenfor ligger Methodisternes store og prægtige Anstalt, Hamlin University. Grunden er ogsaa høi og tør, saa der er ingen Fare for, at Eleverne ved Seminariet skal komme til at lide af Sumpefeber. Men trods disse mange Fordele, som den nye Seminariegrund frembyder, har den dog „drawbacks“, der for mig synes at være af en ganske alvorlig Beskaffenhed. Jeg sigter her til Great Northern Banen, som gaar lige forbi, og neppe over 25 Fod fra Seminariegrunden. Banelegemet ligger her saa dybt, at Toppen af „Smokestacken“ paa Lokomotiverne gaar i Høide med Grunden (den før nævnte Bro gaar her over Linjen). Var det blot Hovedlinjen, som gik der forbi, vilde det endda ikke været noget at ta Hensyn til, men selve Bane-gaarden strækker sig saa langt ud, da Jernbaneshoppene ligger blot en 5—6 Kvartaler østenfor Broen, og der altsaa gjøres en god Del Switching paa de Kanter. Enhver, der selv har boet i Nærheden af en Jernbanelinje ved, hvilken ubehagelig Nabo, den sommetider kan være. Og jo mere Trafik desto ubehageligere er det naturligvis. Jeg er derfor bange for, at man om Sommeren, naar Vinduerne staar aabne, og Træn efter Træn farer larmende forbi, og sender vældige Røgmasser ind over Seminariegrunden, vil finde det langt andet end behageligt, baade for Studeringerne, Lugtesansen og Rensligheden. Jeg vil dog ikke hermed si, at Komiteen har handlet uviseligt i at modtage det omtalte Tilbud.

Jordstykket er som oplyst i Kirketidende paa 4 Acres. Der staar nu ingen Trær paa Grunden. Komiteen tænker paa at sætte iveri med Seminariets Gjenopbyggelse saa snart som muligt, saa Seminariet kan være færdig til at tages i Brug allerede næste Høst. Man taler om, at der skal opsættes to smaa istedenfor en større Bygning. Ligeledes skal den, som har skjænket Grunden, ha udtalt Ønske om at se Planerne før man gaar iveri med Arbejdet.

E. Berrum.

Pastor L. Nissen er fremdeles sygelig. Fru Nissen lider af Gigt og Børnene af Bronchit. Det ser ud til, at hele Familien lider af det tørre og kolde Klima.

Try Baby Elephant soap
5 cts. a Bar at
Kraabel and Erickson.

Betalt for Herold.

C. M. Riveness, Bode, Ia, \$2,
Gilbert Larsen, Olalla, Wn, \$1.50,
John R. Olson, Past. E. Ballestad, Thor, Iowa, A. Halvorson, Paskin, Wis, Past. Engel Olsen, Great Falls, mont, A. N. Teslaw, Hayward, minn, Lewis R. Ramsey, manchester, minn, Mrs. A. Knutson, Benson, minn, A. O. Danielsen, Crookston, minn, Ing. Klabo, Portland, N. D, hver \$1,
Henry Anderson, Ballard, Wash, Th. Midtlyng, Nerstrand, minn, Past. O. M. Holden, Astoria, Oreg, Ole P. Hoiden, Bode, Ia, Mrs. D. Braun, San Francisco, Cal, John Locken, Conway, Wn, Mrs. H. Johanneson, Freeman, S. Dak, M. M. Graverholt, Lime Grove, Nebr, hver 50 Cts.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Konfirmationsoffer i Vor Frel-sers Menighed Tacoma, Wash. (Past. C. Speratis Kald) \$14.30.
Knut Opheim, Helena, mont, \$10, Past. L. Carlson, Helena, mont, \$1.
A. O. Danielsen, Crookston, minn, (Past. P. T. Hilmens Kald) \$5.00.

Indkommet og afbetalt paa Gjæld i Østen:

Sendt af Past. R. J. Wisness, Hickson, N. D. fra Nordre Pleasant Kvindeforening, \$50, samlet ved A. Livdahl, \$50.
Parkland, Wash. Dec. 2. 1897.
T. Larsen, Kasserer.

Om Indremissionen

Fra Stanwood, Wash, 22.65, fra Everett, 3.70, (Past. L. C. Foss's Kald,) Taksigelsesoffer.
T. C. Sättra, Kasserer.

**HOUGHTON & SMITH
Printers.**

Good work.
Quick work.
Prices Reasonable.

1113 C. Street. TACOMA, WN.

**Where is the place
They Save Money?**

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Olympia Flour	= = = = =	\$1.25 per sack, per bbl \$4.00
White Swan Flour	= = = = =	1.20 per sack, per bbl 4.80
White Navy Flour	= = = = =	1.15 per sack, per bbl 4.50
Gold Dust Flour	= = = = =	1.10 per sack, per bbl 4.30
Winnehaha Flour	= = = = =	95 per sack, per bbl 3.70
Big Bend Flour	= = = = =	1.15 per sack, per bbl 4.50

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Ideal which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10, per bbl \$4.30.

5 Gl. Keggs Gold Drip Syrup	80c.
Fruit Jars measure, pts 55c Qrts 65c & Gl 75c.	
Arbuckles Coffee,	15c.
2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckles	25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, - - - - - Wash.

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wa h.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave,
CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson.	President
G. Steinbach.	Vice President
H. G. Svatvold.	Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.
Kjøber og sælger Bøxler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaabnerier i Norge, Sverige Danmark og Finland.
General Agenter for de største transatlantiske Dan postbils Linier.
Agenter for alt usolgt N. P. R. Land i Washington

**::: METROPOLITAN :::
::: SAVINGS BANK :::**

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.
Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften

Indbetalt Kapital	\$200,000
H. W. Cassar.	President
G. W. Gnos.	V. President
H. G. Selvig.	Cashier
J. S. Vandervilt.	Asst Cashier

Directors.

Downer G. L. Skiles, G. W. Griggs, J. W. Anderson, G. J. Holmes, Theo. Rosmer, Geo. D. Eaton, H. W. Cassar, G. W. Gnos, J. S. Vandervilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneder, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsbillaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De Scandinaviske og det tyske Sprog tales.